

Megjelenik minden hó 1 én.
Előfizetési díj egy évre 30000 K.
Amerikában az előfizetési díj
portóval 2 dollár.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

A PÜSPÖKI METHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. sz.
Hova a kéziratok és előfizetések küldendők

„Vádolni fognak.”

(Máté 10., 17.)

Mikor Jézus elküldötte tanítványait Izrael házában elvezett juhaihoz, hogy hirdessék: Elközelített a mennyeknek országa; akkor nemcsak azt mondotta nekik: «Betegeket gyógyítsatok, pokbosokat űszítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek», hanem az ellenséges indulatú emberekre célozva ezt is mondotta: «Titeket a bírák székek előtt vádolni fognak és az ő gyülekezeteiben titeket megosoroznak. Sőt tisztartók és királyok elé vittek én érettem!»

Pál apostolt királyok elé s utójjára a római császár elé vitték.

Husz Jánost a császár elé vitték, máglyán megégették, mert Jézus hamisítatlan tanítását hirdette.

Luther Márton Wormsban a császár elé vitték, mert a lelkiismeret s a biblia szaván kívül másra nem akart hallgatni hitbeli dolgokban.

A hugenottákat bíróságok s törvényszékek elé vitték, mert a tiszta evangéliumhoz ragaszkodtak.

A magyarországi református és lutheránus papokat, tanítókat az evangélium miatt a pozsonyi törvényszék a nápolyi gályákra vitette s ott mint közönséges gonosztevőket eladatta.

Az evangélium szerint élni akarók, ha nem akartak a világgal megalkudni, mindig üldözöttek, mindig bírák elé hurcoltattak. Mindig meg kellett tapasztalniok azt, hogy mennyire igaz, ha Jézus azt mondja: én elbocsáttalak titeket, mint a juhokat a farkasok közé.»

A juhok a farkasoktól nem várhatnak cirogatást, hanem dühös fogcsaltogatást.

A farkas éppen akkor érzi farkas természetét ébredezni, ha juh közeledik feléje. De viszont a juh is éppen akkor érzi a maga védtelenségét s gyengeségét legjobban, ha farkasok közé kerül.

Ha hívő emberek mint juhok járnak hitetlen emberek, mint farkasok között, akkor jusson

eszükbe, hogy mit mondott erről Jézus, ama jó Pásztor!

Ezeknek előrebocsátása után közlöm kedves olvasóinkkal a baptista testvérek «Békehírnök» című hetilapjuk 1926. január 16-ik számából a következő hírt:

Szomolyai testvéreink hitpróbája Szomolya, borsodmegyei községben egy kis keresztyéni gyülekezetünk van, melynek tagjai most nagy hitpróbán mennek keresztül. Mult évi december 13-án meghívás folytán három férfi- és két nőtestvér átment Szomolyáról a szomszédos Novaj községbe, hol egy barátságos háznál azokkal a dolgozókkal foglalkoztak, melyek Isten országára és az örök életre vonatkoznak. Imádkoztak, énekeltek, Szentírást olvastak és ebből elmélkedtek. Tehát olyan lelki munkát végeztek, amit mindenkinek, aki keresztyénnek tartja magát, különösen vasárnapon végeznie kötelessége! Az elmélkedés végzetével megjelent a községi törvénybíró (negyedmagával) és felszólította őket, hogy menjenek haza! Erre haza is mentek. Nyolc nap mulva megjelent Szomolyán két csendőr, az illető öt testvért összefogdosta s azután este 7—8 óra között Novajra kísérte. Itt kellett ébren eltölteniök az egész éjszakát. Másnap Ostorosra, ismét pedig Kislályára vitték, hol szintén éjszakan áll maradtak és csak korán reggel, a vasuton Füzesabony állomáson át vitték Mezőkövesdre a főszolgabírói hivatalba. Miután Szomolyáról mindössze 12 kilométernyi egyenes ut vezet Mezőkövesdre, melyet gyalogosan két és fél óra alatt meg lehet tenni, kérdés merül fel, hogy miért kellett tőket olyan szegletes köruton, két éjszakan tartó harmadnapig hurcolni? Azután miért kellett őket *csendőrökkel* összeszedni, hiszen ők büntetlen életű, adófizető, jámbor állampolgárok és egyszerű időzőlevélre a szolgabírói hivatalban ugy is megjelentek volna? Sem nem loptak, sem pénzt nem hamisítottak, s összes, ugynevezett kühágásuk az, hogy egy háznál imádkoztak, énekeltek, Szentírást olvastak és Istent dicsérték.

A főszolgabíró ur helyettese rövid tárgyalás

után egyenkint 440.000 korona pénzbírságra és 6-6 napi elzárásra ítélte őket. Az indokolást nem ismerjük. Miután testvéreink ezt hitközségünkkel tudatták, ennek folytán hitközségi előjárásunk a fősolgabírói ítélet ellen fellebbezést, illetve tiltakozást adott be és egyúttal a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz is panasszal járult.

Ugy az 1895. évi 43-ik, mint az 1921. évi 33-ik törvénycikk teljes vallásszabadságot nyújt minden állampolgárnak; amidőn tehát testvéreink bárhol isteni tiszteleteiket tartják, éppen olyan hatósági védelemben részesülnek, mint a többi egyházak tagjai. Szomolyai testvéreink tehát semminemű kihágást sem követtek el. Ha pedig szenvednek, a meggyőződésből való élő hitükért kell szenvedniök. Ez már nem első eset. A hitpróbán minden megtért embernek át kell jutnia, hogy győzedelmesnek találtsék. A Krisztusban való hit által ezek az emberek újjászületéshez jutottak. Világiasan, test szerint gondolkodó emberekből jámbor, józan életet és szeretetet gyakorló lelki emberekké váltak és igazságos életjárásukkal arra törekednek, hogy jó példát mutassanak másoknak is. Némelyek azt mondják, hogy miért szakadtak el az anyaszentegyházról? Erre azt kell felelni, hogy az az ember, aki bűneiből megtér és lelki emberré válik, az nem szakad el, hanem belép a Krisztus anyaszentegyházába, Mert Krisztusnak csak egy általános egyháza van, amelybe mindazok tartoznak, akik a Szent Lélektől újjászületve, igaz életet élnek. A Krisztus egyházát nem lehet nevek szerint elkülönítve tagolni. Krisztus egyháza láthatatlan, szent, tiszta, szelkeni. És ebbe az egyházba a földön élő összes hívők (élő léttel bírók) bele tartoznak, **akárhogy** is nevezik őket. De nem tartoznak a Krisztus egyházába a **hazugok, tolvajok, csalók, részegesek, haragtartók, káromkodók, paráznák, házasságrauntók és fősvények**. Mert nem a testi születés által jut be az ember Krisztus egyházába, hanem a bűnből való megtérés által, ujjonnan születve a Szent Lélektől. Az új embert mindenki felismeri.

Péter apostol ekként prédikált ama nagy pünkösd napján: «Térjete meg (tartsatok bűnbánatói) és keresztelkedjete meg bűneitek bocsánatára és elveszítete a Szent Léleknek ajándékát» (Apost. esel. 2. r. 38. v.) Továbbá ezt is mondta: «Szabaduljatek meg e gonosz nemzedéktől» (40. v.)

Nos, mostan ti is, kedves szomolyai embertársaink, itéljete meg, hogy melyik a jobb út? Megtérni és istenfélő életet élni, vagy pedig a bűnből tespedve elkárhozni? Itéljete meg, hogy miért kell hívő polgártársaitoknak szenvedni?

Titeket pedig kedves testvéreink, az Ur Jézus Krisztusban szeretettel kérünk, hogy örüljete azon, ha a mi Mesterünkért szenvednetek kell, hiszen Krisztus kereszthalált szenvedett az igazságért. Legyete kitarók, béketűrők, fizesse-

tek a rosszért jóval, szeressete ellenségeiteket, jót tegyete mindenkivel, legyete hű hazafiak, hirdessete Istenünk csodás dolgait és igyekezete azon, hogy Isten országa bevonuljon sok ember szívébe. A mi Atyánk Istenünk pedig a kiállott próba után reátok bocsátja mennyei áldásait, virágozni és gyümölcsözni fogtok az Ő dicsőségére és embertársaink boldogítására. **(Cs.)**

Eddig a baptista testvérek lapjában a cikk.

A mezőkövesdi járásban már más, ehhez hasonló eset is történt, amit legközelebbi számunkban szóvá fogunk tenni.

Ha a cikkben említett három férfi és két nő említett helyen egész éjjel részegeskedete, s táncoltak volna s szidták volna az Istent, ha agyafőbe püfölték volna egymást s vendéglátó gazdáikat, ha trágár nóták éneklésével s kártyázással töltötték volna el az időt, sem a törvénybíró, sem a csendőr, sem a mezőkövesdi fősolgabírói hivatal nem bántotta volna őket. Kis társaság, nagy társaság, együtt ihat, mulathat, berughat, káromkodhatik, össze is verekedhetik, semmi baja sem lesz. Nem jön negyedmagával a bíró, sem a feltűzött szuronyu csendőr, sem a fősolgabírói hivatal.

De ha bibliás, imádkozó emberek, missziózás céljából összegyülekezete, vagy más faluba át látogatnate sőt megtérésük történetét elmondják s így vallomást teszete a feltámadott Krisztusról, kihez minden néven nevezendő névleges keresztyénnek meg kell térni; akkor kész a gyanúsítás, az üldözés. Akkor a «kommunista» jelző hamis vádjának alkalmazása által szét kell ugrasztani a bizonyágtévő hívő csapatot s az igazságot s az élő Krisztust szomjuhozó magyart. Szomorú jelenségezek. Fennti eset nem az első s nem egyedül álló eset nálunk, hol az 1895. évi 43-ik törvénycikk szerint **állítólag mindenki szabadon gyakorolhatja vallását!**

Az utolsó idők jelei ezek. Ahelyett, hogy a nép vezeterei örülnének annak, ha a nép megundorodva a mozi, a kocsmá, a kártya, a tánc, az iszákosság, a káromkodás rákfenés bűnétől, kis körökbe verődik s bibliát meg énekeskönyvet vesz a kezébe, hogy abból új hitet, új erőt, új világnézetet merítsen; ahelyett, hogy a vezérek örülnének annak az ébredésnek s feljárnának annak nagy erkölcsi jelentőségét, eléggé el nem ítélnélő módon karhatalommal, csendőrszuronyal s bírsággal meg börtönnel, akadályozzák meg a magyarnak megtérését, erkölcsi újraszületését! Oh vak vezérek! Oh szegény népl!

Pál apostol az ilyen eljárásra azt mondja: «Elméjete meghomályosodott és elidegenült az isteni lélettől, az ő benne való tudatlanság miatt és az ő szívöknek keménysége miatt»

Igazán nagy rövidlátás s elhomályosult elme kell hozzá, hogy a bibliaolvasó s imádkozó embereket csendőrök kísérik be s pénzbírságra meg elzárásra ítéljete ugyanakkor, mikor az Istent káromló, a duhajkodó részegete még csak meg sem

intik, legfeljebb mosolyognak rajta, s hagyják szabadon garázdálkodni — még a szénás szeker is kitér neki.

Ezekről az időkről szó van a bibliában, hogy eljönnek. Fentí eset mutatja, hogy itt vannak.

Minket hívóket, az ilyen üldözés és vádolás s felelősségre vonás közelebb visz Istenhez s Jézus szavának igazságáról győz meg. Jézus előre megjövendölte: «És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért!» A világ gyűlölete csak azt mutatja, hogy mi már nem vagyunk e világ fiaí s leányai, mert a világ szereti azt, ami az övé. Bármennyire is menne a világ üldözése s vádolása, ha esendőrszuroonyok villognak is, ha börtönlánc csörögne is, ha százezrekre is bíróságolnak, ti hívók, ne rettegjeteK, hanem halljátok Jézus szavát: «Ne féljeteK tőlük! Legyetek állhatatosak! Aki mindvégig megáll, az üdvözül! Ne féljeteK azoktól, akik megölik a testet, de a lelket nem tudják megölni! FejeteK hajszálai számon vannak tartva! Ne féljeteK! Ha valaki azért választ tesz rólam az emberek előtt, én is választ fogok arról tenni az én menybeli Atyám előtt!

Most sokszor a bibliát szerető, az imádkozó, hívó embereket vádolják s vonják felelősségre; odaát majd a biblia tagadó hitetleneket állítják az ítélszék elé. Itt a hívók a vádlottak ott majd a hitetlenek lesznek a vádlottak! S az egész más lesz, ha egyszer az Isten lesz a vádló! Amíg ez az idő eljön — addig is a földi vádlókkal szemben ő ami védünk!

W. J.

IRT HOL VEVÉK?

Bűnömnek vádja fojtogat,
Gyehenna ez!
Lelkembeli lép, mardos, sebez.
Hová legyek?
Irt hol vegyek?
Beteg vagyok, a láz emészt.
Orvos ki lesz?
Gyógyító kezét rám ki tesz?
Igy veszek el?
Oh, ki jétel?
— Megfáradtál? Hozzám siess!
Hangzik a szó.
Vajjon ki a hívogató?
Enyhít szavad.
Ki ő maga?
Feltűnik egy véres kereszt...
Krisztusom hív.
Hozzá eped a megtört szív.
Orvos csak ő,
A szenvedő.
Gyuladj hitem! Apaszd a bünt!
Nyugalmat adj!
Megyek, Uram! Gyógyíts! Fogadj!
Nálad az ir,
Ha lelkem sír.

Szabó Lajos.

Egy pengőt egy szemért! Hazánkban a mult évben indult meg erőteljesebben a mozgalom, hogy teljes bibliát adjunk a vakok kezébe. Hogy mi e tekintetben mennyire el vagyunk maradva, annak illusztrálására megemlítjük, hogy Németországban már husz év óta egy külön egyesület foglalkozik keresztyén iratoknak vakirással való előállításával és terjesztésével. Németországban összesen körülbelül 30.000 vak van. Van Hamburgban egy több, mint 400 kötetből álló kölcsönkönyvtár is, mely keresztyén életrajzokat, elbeszéléseket s építő-iratokat tartalmaz; ezeket kézírással állították elő és ingyen kölcsönzik ki. A legfontosabb szükséglet kielégítésére megkezdtek a württembergi szabadalmazott bibliaintézet kiadásában magyarázatokkal megjelent »Stuttgarti jubileumi biblia« vakirással való kiadását is, de ebből még kevés készült el. Magyarországon kézi előállításban már sok könyv készült, a bibliát azonban nem érdemes kézi uton előállítani, mert hiszen ha a bibliát az érdeklődő vakok mindennapi olvasmányává akarjuk tenni, akkor azt sok példányban kell közrebecsátanunk. Így tehát a nyomdai előállítást kell választanunk.

Matolcsi Miklósné régóta fáradozik ily irányban. Összesen 14,958,550 korona folyt be, amely összeg azonban Mózes I. könyvének kinyomtatására sem elegendő. Hogy a költségek nagyságát megérthessük, vessünk egy pillantást a vakbiblia nyomdájába. A vakok ujjhegyük tapintásával olvasnak, betűik s írásjeleik a legelterjedtebb Braille (ejtsd: Brálly) féle pontírás szerint a papíron kidomborodó 1—6 pontnak különböző módon való elhelyezéséből van összekombinálva. Hogy pedig a kidomborodás tartós legyen s így a biblia sok tapogatva-olvasást kibírjon, kemény kartonlapra kell írni is, nyomtatni is. Egy ilyen kartonlap 23 cm. magas, 19 cm. széles. Egy oldalra átlagosan csak 4 vers fér el, a másik oldalon már csak az előző oldal sorközeibe lehet nyomni, egy lap tehát 8 versnek ad helyet. Egy teljes vakbibliához 9216 lap kell, ami összesen 43 vaskos kötetet tesz ki. Csak Mózes I. könyve 2 kötetet foglal magában. — Hol folyik a magyar bibliának ez a nyomtatási munkája? Farmoson, egy erre a célra bérelt, csinos kis házban (évi bérösszeg 2,500,000 K); Matolcsy Miklósné végzi itt egy segédnővel a nyomtatás munkáját. Ez idő szerint még ugyanzólván az egész munka terhe reá nehezedik. Igerkeztek ugyan segítők, de különböző akadályok miatt, eddig senki sem jöhetett. Hogy ez nemcsak nagyon fáradtságos, hanem némiképp veszélyes munka is, azt bizonyítja, hogy egyszer pl. a vastömb idő előtt lezuhant s összezúzta Matolcsyné egyik ujját, mely csak hónapok alatt gyógyult meg valamelyest. — Ki segít ezt az önfeláldozó munkát támogatni? A szükségesek a következők: fizetni kell a bérelt ház bérössze-

1926. febr. 1

gét, hozzá kell járulni a beállítandó két-három munkás fenntartásához (ezek közül legalább egyiknek látónak kell lennie), be kell szerezni a nyomtatáshoz szükséges óriási mennyiségű kartonlapokat. (A Mózes I. könyve 50 példányban készül, ami 100 hatalmas kötet előállítását jelenti.) Vak embertársaink lelki világába alig tudnak a látók behelyezkedni s így el sem képzelik, hogy milyen csüggedtség, tehetetlenség, reménytelenség jellemzi a legtöbbet. Ezt enyhíteni, eloszlatni egyedül Isten ígéje képes. Reájuk nézve tehát különösen fontos, hogy kezükbe adjuk általuk is olvashatóan az ígét. Ki akar világosságot vinni ebbe a testi-lelki, nagy sötétségbe? Akinek adott Isten egy, vagy két ép szemet, az hálálja meg azzal, hogy mindegyik ép szeméért felajánl erre a munkára egy pengőt, a két szeméért tehát 25.000 koronát. Ha ezt sokan megteszik, megindul lendületesen a munka. Mert, ahogy jelenleg folyik, úgy a vége szinte beláthatatlan. — De egyelőre tegyük meg azt, hogy a mostani kis mustármagnyi kezdetet elősegítsük, hogy Isten aztán a kevesen való hűség után megadhassa a többre bizatást. Addig is adjunk minden ép szemért egy pengőt! Adj addig, míg Isten kegyelmének napja felettad ragyog! Adományokat szerkesztőségünk is elfogad s továbbít.

Menyegző Kispeszen. Ebben a százezer lakóssal bíró városban, hol december hónapban Funk Márton testvérünk evangelizált. Istennek Szentlelke sokakat felrázott a bűn álmából. Éreztük azt az isteni erőt, mely az első pünkösdi napján háromezer embert vezetett a megtérésre. A hívő testvérek nagy hűséggel tettek bizonyosságot a Megváltó erejéről, Aki ma is keresi azt, ami elveszett. Az evangelizáció után vasárnap, december 13-án két ifju próbatagunk, *Kancsuka István* és *Pata Rozália* egybekelését ünnepeltük. Hisszük, hogy mindketten az Ur Jézus hűséges követői lesznek s Isten gazdag áldását kívánjuk nekik.

Evangelizálás Nyiregyházán. Löbel János angyal földi predikátor szolgált az Ur ígéjével jan. 13—17-ig. Estéknként megtelt a gyülekezet kisterme igazság után szomjazó lelkekkel, kiknek Löbel testvér az Ur segítsége által adhatott mennyei mannat. Többen adták át magukat az Urnak, amit felállással jeleztek s imáival pecsételték meg.

A «szekták» erőssége. Ravasz László ref. püspök ur egy beszédében arra buzdította a teológusokat, hogy tanulják el a «szektáknak» azt a titkát, amellyel képesek az egész napi munkában kimerült egyszerű embereket is magukhoz vonzani és estéknként órákig is lekötni az Isten ígéjével. Buday Gergely ref. teológiai magántanár ur egyik előadásából pedig azt is megtudtuk, hogy bennünket is szektának tartanak. A baptistákat tavaly nyáron az egyik református esperességi közgyűlés már kivette a «szekták» sorából. Lehet, hogy 100 év múlva minket sem

soroznak a szekták közé. Igaz, hogy a katolikusok szerint a reformátusok és a lutheránusok is «eretnekek» s «szekták». A professzor ur feltevése szerint csak addig vagyunk erősek, míg kevesen vagyunk. De majd ha mi is sokan leszünk pl. Budapesten, mint a reformátusok, hogy nem fogjuk egymást személyesen ismerhetni, akkor mi sem leszünk olyan erősek. Mi erre azt feleljük, **hogy szekta az, ami el van vágva Jézustól.** Ami magát szakította el Tőle. Evvel szemben **a mi egyetlen törekvésünk** minden külső ceremónia és dogma nélkül csupán az, **hogy a lehető legteljesebb közösségbe kerülhessünk és élhessünk Jézussal** és ebbe a közösségbe vezethessünk másokat is minél nagyobb számban. **Tehát nem vagyunk szekta. Az erősségünk pedig csupán egy: — Jézus.** Amíg ő velünk van, addig erősek vagyunk, ha milliónyian leszünk is. Ahol Jézus jelen van, ott erő van, — ahol erőt nem éreznek, ott Jézus hiányzik a szivekből. Akik tehát az erőtlenség okait a külső tényekben keresik, azok téves uton kereskednek. Evvel a bajjal szemben csak egy célravezető ellenszert ajánlhatunk: a Jézussal való intenzív belső közösség megteremtését.

Evangelizálás Miskolcon. Funk M. testvér jan. 18—23-ig tartott estéknként szépen látogatott evangelizáló órákat. Az a koreasmahelyiség, amelyet imateremmé alakítottunk át, már sok megtérő bűnösnek lett újjászületési helye. Ottani testvéreink imádkoznak ébredésekért, megtérésekért s úgy Miskolcon, mint a közeli falvakban szorgalmasan misszionálnak.

Negyedévi konferencia Nyiregyházán. December 26. és 27-én tartotta Funk M. szuperintendens. Aldott órák voltak, amelyek alatt testvérünk Isten Igéjének segítségével rámutatott a belső növekedésre, a szülőknek gyermekeikkel szemben való kötelességére. A vasárnapi s az újévi istentiszteleten felvétellett 18 rendes tag és 28 próba tag. Istenünk áldja meg a külső és különösen a belső gyarapodást.

Olcsó könyv. Bunyan: «Zarándok útja» című könyvét kiárúsítjuk. Olvasóink szives figyelmébe ajánljuk, hogy a könyv ára most a felénél is olcsóbb. 50 darab vételénél 5000 K darabja. 100 darabnál csak 4500. füzve. Egyes példány ára 7000 K. Ajándéknak, ejosztásra igen alkalmas és értékes könyv. Kötött példány 10.000 K. Stanley életrajza 1000 darab vételénél 600 K. Egyes példány ára 1000 K. Traktátusként is alkalmazható.

Útőlagos beszámoló a karácsonyi ünnepéről. Mivel a jelentések elkésve jöttek, csak jelen számunkban adhatunk hírt arról, hogyan ünnepelték a karácsonyi, illetve az ó- és újévi ünnepeken egyes gyülekezeteink.

Angyal földi gyülekezet. A karácsonyi ünnep úgy a felnőttek, mint a vasárnapi iskolások körében nagy áldások kiinduló pontja volt. Az ó-év

estőjét az egész gyülekezet együtt töltötte teaes-télyt rendezve. Több testvér biznyságot tett arról, hogyan vetkezte le az ő embert s öltötte magára az új embert. Különös ébredés jelei mutatkoznak a férfiak között. Az imahét minden napján tartottak gyülekezetet. Az órákat szépen litogatták.

Kaposvár. Karácsony első napján délután igen szépen sikerült vasárnapi iskolai ünnepély volt. Sok gyermek meghatóan szavalt, jelenlevő szülei nagy örömeire s boldogságára. A kis imaterem egészen megtelt hallgatókkal. A kicsinyek és nagyok vállvetett munkáját az Ur áldása fogja kísélni.

Dombóváron, Kaposszekcsőn és Döbröközön is szépen ünnepelték a testvérek a karácsonyt. Döbröközön 2 lélek tért meg az Urnak s anyjának nagy örömeire. Minden egyes gyülekezetben zsufolásig megtelt a helyiség. Az ünnepek melegségét emelte a szeretetvendégség, amelyen az összes testvérek mint egy szerető család együtt voltak. Igen szép kollektát is rendeztek a szegény gyermekek részére. Így a dombóvári testvérek adtak 70,000 koronát, a kaposszekcsőiak 128,000 kkoronát, a döbrököziek pedig 126,000 koronát. Ezek a testvérek nemcsak maguk örültek, de a szegény árváknak is igyekeztek örömet szerezni!

A budakeszi árvaházban, mint minden évben úgy most is a szokásos melegséggel ünnepelték karácsony estőjét úgy az árva gyermekek, mint a felügyelő s ápoló személyzet. Énekszámok, biblia olvasás, szavaltok s az ajándékok kiosztása tette kedvessé az ünnepélyt.

A megbántó beszéd haragot támaszt.

*

Aki gyűlöli a fenytéket, meghal.

*

A kevélyeknek házokat, kiszaggatja az Ur.

*

Utálatosak az Urnak a gonoszok gondolatjai.

*

Megháborítja az ő házát, aki követi a telhetlenséget, aki pedig gyűlöli az ajándékokat, őt az.

*

Az igaznak elméje meggondolja, mit szóljon.

*

Aki elvonzza magát a tanítástól, megutálja az ő lelkét.

*

Bizdad az Urra a te dolgaidat és a te gondolatid véghezmennek.

*

Szerzeni bölcseséget, óh mennyivel jobb az aranynál.

*

»Téli rózsák«. A legszebb karácsonyi versek Krisztus születéséről és gyermekségéről. Kizárólag egyházi és iskolai használatra összegyűjtötte Fekete Péter. Ára 30,000 korona. Kapható: Ker. Könyvesház, Budapest, Felsőerdősor 5.

Vasárnapi iskoláinkban s ifjusági egyesületeinkben sokszor kérnek szaválásra alkalmas verseket. Ime most Fekete Péter a »Téli rózsák«-ban nagy szorgalommal összegyűjtött oly óriási anyagot, szebbnél-szebb költeményeket, hogy e könyvből éveken át szaválhatnak fiaink s leányaink. Szerző igen jó munkát végzett, hogy iskoláknak s egyházaknak ilyen kincses bányát nyújtott. A Welker József céget is dicséret illeti a kiadásért.

Ugy tudjuk, hogy márciusra megjelenik az első kötet folytatása: »Árvaanyák« cím alatt, mely Jézus életéről haláláról és feltámadásáról tartalmaz költeményeket. Gyülekezezeink figyelmét e helyen is felhívjuk e műre.

2. »Krisztus szolgálóleányai«. Irta Victor Gabriella dr. Kapható: Ker. Könyvesház Budapest, Felsőerdősor 5.

Ötven oldalon 4 előadást tartalmaz a csinos füzet, aniket szerző gyűléseken és konferenciákon elmondott a magyar leányok és nők részére, azzal a hő óhajjal, hogy a női hivatást megértő, imádságos életű nők legyenek a magyar nők. A saját lelki életét visszatükrözőtető s elhalt édes anyjáról hálásan megemlékező füzetet, melegen ajánljuk olvasóinknak.

3. Bunyan: »Zarándok útja« című könyv, Ker. Könyvesház Budapest, Felsőerdősor 5. É kiváló könyv, mely már közel 80 nyelvre van lefordítva oly olcsón kerül most könyvkereskedésünkben kiállításra, hogy még a legszegényebb is olcsó pénzen megveheti. Ahogy világi emberek egymást cigarettával kínálják szivességből, így kellene most az összes hívő embereknek is egy-egy »Zarándok Utját« ajándékképpen kínálni jó barátoknak, rokonoknak, tejesnek, ujsághordónak, vilányos kalauznak, lakónak, házigazdának, cselédnek, levélhordónak. Hadd jussanak ily módon az emberek érintkezésbe az Ur dolgaival. Vegyen mindenki elajándékozás céljából legalább 10—20 darabot! Igen olcsó!

Jobb a hosszú tüdő az erősnél, és aki uralkodik az ő indulatján, annál, aki várost vesz meg.

Hudakozás

Az **öreg Tábitha**. December 4-én, este 8 óra tájban felszálltam egyik diakonusunkkal Budapestre a 18. számú villamoskocsira.

Mikor helyet foglaltam, az átalélenes ülésről egy idős asszony »jó estét« szóval köszöntött engem. Én visszaköszöntem és ekkor diakonus testvérem az asszony felé kiáltott: »Áh... V. néni, jó estét!« Beszédbe eredtén, V. néni elmondotta, hogy beteges, fulladozik, köhög és csak lassan tud menni, még pedig annyira lassan, hogy Budapesten szolgálati helyéről a villamos állomásig (pedig nincs messze) egy félóra hosszat tart utja. Korán reggel kell Kispestről bejönnie és csak ilyenkor este mehet haza.

Azt kérdeztem tőle, hogy meleg-e a lakása?

— Dehogy meleg — válaszolt — hiányzik ehhez a mód.

— Akkor legalább az ágyát melegítse meg egy forró vizesűveggel, — tanácsoltam neki.

A néni bólintott a fejével, azután időnkint ismét köhögött. A Hungária uton át kellett szállnunk az 50-es villamosra. Miután éppen akkor érkezett oda a kocsij, sietnünk kellett. Én gyorsan le- és felszálltam, a diakonus segített a néninek. Ő is felkapaszkodott két csomagjával, de mikor a zsúfolt kocsiba lépett, fuldokolni kezdett, s már azt lehetett gondolni, hogy no mindjárt meghal. Pár perc múlva magához jött, azonban nagyon elgyengült. A szállásához legközelebbi állomáshoz közeledve, mondottam neki, hogy vele együtt leszállva elvezetem lakására. De ő ezt nem engedte s azt mondá:

— Hiszen ez az én mindennapi utam. Így kell nekem ezt megtennem. Korán reggel és vissza este. — Nagynehezen leszállt.

A diakonustól pedig megtudtam, hogy ez a szegény beteg asszony havonként rendszeren 40—50 ezer koronát ad a misszióba és ezenkívül még árvaháznak vagy egyéb jótékony célokra is. A következő vasárnap azzal lépett elém a diakonus, hogy V. néni ma 70.000 koronát adott misszióra. Mikor pedig egy helyen ezt elmondottam, azt felelték, hogy hiszen V. néni ennek meg ennek is adott, azután meg a gyermekek is kapnak tőle cukorkákat. Már most mit csináljak, mikor ilyen esetekről értesülök?

Bensőmben sirok örömben és fájdalomban. Örömben azért, hogy látom a szívekben a mennyországot, fájdalom pedig azért, hogy miért fosztja meg magát a fősvény ember ilyen boldogságtól és miért teszi kockára lelki üdvét a hitvány földi vagyon imádatával? Vajjon ki nyeri el a diadalmi pálmát?

Azt kérdeztem nem régen egy 4 éves unokámtól: »Mondjad csak, mi jobb? Másnak adni

vagy más embertől venni?« A kis fiu kissé gondolkodott, azután határozottan felelé: »Jobb adni másnak! — »Kürt«-ből.

(Cs.)

A **tizedet adók meglepetései**. Az a hívő lélek, aki elhatározza, hogy a tizedet rendszeresen beadja az Urnak, meg fog lepődni azon, hogy 1. milyen szép összeget tud áldozni az Isten országának javára; 2. lelki élete mily nagy mértékben növekedett a tized beszolgáltatása révén; 3. a hátralévő kilenc-tized rész mily szépen fedti minden szükségletét; 4. észreveszi, ha a tizedet kiadja, könnyen még többet is adhat; 5. csodálkozik azon, hogy ha ez a terv ilyen pompásan bevált, miért nem kezdte meg előbb? Megadod jövedelmed tizedét az Urnak? Ha nem, akkor kezd meg és meg fogod látni, hogy ugyanilyen eredményekre jutsz. *II Móz 20, 12.*

Igy **partotta be a negyedik parancsolatot** **Háládtalanság**. Pásztor János nyolcvanegy éves etyeki gazdálkodó, két hónappal ezelőtt rejtélyes körülmények között eltűnt lakásáról. A csendőrs minden fáradsága hiábavaló volt, mire Prenezberger Jenő vizsgálóbíró Debrecenből kiutazott Etyekre és háromnapos vizsgálat után megállapította, hogy Pásztor Jánost örökbe fogadott fia, Pásztor Lajos tette el láb alól. Pásztor János egész vagyonát ráírta Pásztor Lajosra, akit még gyermekkorában fogadott örökbe, csupán azt kötelezte, hogy haláláig tartsa el. A beszerzett bizonyítékok alapján a vizsgálóbíró vallatóra fogta Pásztor Lajost, aki beismerte, hogy ő gyilkolta meg nevelőatyját. A holttestre követ kötött és belevetette a falu mellett folyó Tiszába. A gyilkost megbilincselve szállították a debreceni ügyészség fogházába. Hogy fog ez az ember egykoron az Isten ítélőszéke előtt megállani?

Csak egy kutya volt, mégis sok ember életét mentette meg. Newyork egyik legelőkelőbb és legszebb parkjában a napokban leplezték Balto nevű sarki kutyának bronzszobrát. A szoborleplezés nagy ünnepélyességgel ment végbe és a társadalmi élet kiválóságai is résztvettek. A múlt év folyamán Alaskában ugyanis veszedelmes diftériajárvány volt és ebben az időben, amikor a föld egyik leghidegebb része teljesen el volt zárva a külvilágtól, csak szikratáviró útján tudott segítséget kérni az anyaországtól. Newyorkból segítő expedíciót küldöttek, amelyet Gunar Kason nevű norvég ember vezetett. Az expedíció difteriaszérumot szállított Alaskába, azonban az expedíció összes tagjai utközben kidőttek. A nyolcvan kutyából egyedül Balto maradt meg és az ő erejének lehet köszönni, hogy a difteriaszérumot szállító szán megérkezett Alaskába. Az első alaskai várost, amelyet elért, szintén Balto névre keresztelték a hálás alaskaiak. Embertársaid mentése érdekében teszel-e valamit?

Jan 11. Mess nekem is! Báthory István, erdélyi fejedelem kemény ököllel verte le Békés Gáspár lázadását. Szamosfalván a bitófáknak valóságos

erdejét állította fel a pártító székelyek számára. A hagyomány szerint csak olyanformán adott kegyelmet, hogy egy vékára való orrot és fülel vágat le s csak azokat kötteti fel, akiknek orrára, füllére nincs szükség többé, ha megelt a véka. A hóhér munkának látott s az orrokkal, fülekkel gyorsan telt a véka. A halálra ítélt székelyek csak úgy tolongtak a hóhér kése alá. «Mess nekem is! Mess nekem is!» — kiáltották. Mindez azért, hogy orruk, füllük árán megmeneküljenek a haláltól. Sokat megér ez a földi élet, de mindent megér az örök élet. Adj oda mindent készségesen.

Elképzelhetetlen fősვნység. Egy férfi sorsjegyet vásárolt (ami járványos láz itt Magyarországon). Barátja megtudta, hogy van sorsjegye és felszólította, hogy felezze meg vele a nyereményt, t. i. ha nyer. A sorsjegytulajdonos baráti szeretetből hajlandó volt ráállni és formális szerződést kötöttek, hogy nyeremény esetén az összeget megfizetik. Mi történt? A sorsjegytulajdonos tényleg megnyerte a főnyereményt és mikor ezt megtudta, annyira erőt vett rajta a fősვნőség, hogy hazament, revolvert vett a kezébe és fejbeltette magát. — Oh az ördög rettenetesen megkötö a lelkeket! A fősვნ ember nem mer jóllakni, nem ruházkodik, becsületesen, nem tartja rendbe a házat, szegényekkel nem tesz jót, Isten országára nem adakozik, állandóan gyűjli a pénzt, a földét s mindig számálgatja, vajjon meg van-e még mindene. Szegény, gazdag! Az Isten országából ki marad a fősვნ ember.

A hosszú és boldog élet titka. Cook Kristóf Monmouth nevű község lelkésze Angolországban nemrég töltötte be életének 101-ik évét, amikor is bejelentette egyházkerületének, hogy nyugalomba vonul, mert nem érez többé elegendő erőt papi hivatásának teljesítéséhez. — Az öreg nagytiszteletű urat nyugalomba vonulása alkalmával felkereste az angol sajtó képviselőjében nem egy neves újságíró, akik mind kedvesen emlékeznek meg az öreg lelképásztor puritán életéről, munkásságáról. Az egyik angol újság tudósítója például azt írja róla, hogy az öreg tiszteletes testben, lélekben egyaránt friss. Emlékeit szívesen mesélte el neki a krími háborúról is, mely 90 évvel ezelőtt zajlott le, és amelynek egyik áldozata egyik nagybátyja volt. — Cook Kristóf 1855-től lelkészkedett Monmouth nevű faluban. A dombon épült egyszerű, de mégis csinos templomban hirdette az Isten ígését háromnegyed évszázadon át. Körülbelül 6000 beszédet mondott. Amikor az újságírók megkérdezték tőle, hogy mi a hosszú életének a titka, ezt válaszolta: »Egész életemen át mértékletesen éttem, ettem, szesz sohasem ittam. Egyetlen bűnöm volt: a pipázás. Erről ma sem szoktam je. Haszontalan könyvet sohasem olvastam, csak a bibliát, mindig csak bibliát.« — Így lett a biblia Cook Kristóf lelkész életében, nemcsak az örökéletnek, hanem a hosszú életnek a könyve is. — Aki hosszú és boldog

életet akar élni, az a biblián kívül rendelje meg a *Ker. Könyvesháznál*, Budapest, Felsőerdősor 5. alatt 5000 koronaért: »A hosszú és boldog élet titka« című könyvet. Nem fogja sajnálni az 5000 koronát.

A pénz szerelme. A pénz és vagyon szerelme nehéz szenvedély, mely gyakran veszedelmesebb még a részegségnél is. Az iszákos, dobzódó vagy tisztátalan életű embernél külsőképen látni lehet a rombolást. Ő maga is észreveszi azt; de a gazdaságnak szerelme a testet nem torzítja el, s így a kincsvágyó ember bukását nem veszi észre. A szesz és más bódító szer a testen át hal a lélekre. A pénz és vagyon talál közvetlen utat az elméhez és szívhez. A részegesek és paráznák meg tudnak térni, de a gazdagságnak finom rabjai elzárkóznak az Isten országa elől. Míg valaki szegény, addig józan gondolkodása mellett kegyelemnek veszi azt, hogy bűneitől megszabadulva, jámbor emberrel válhatott. De ha gazdagnak kezd, elfogja a mámor és másképpen gondolkodik. A vagyon megrészegíti és azután annyira elkábítja, hogy a fukarság, kegyetlenség, önzés és tehetetlenség ördöge egészen elfoglalja lelkét. Ha józan volna, nem helyezné bizalmát gazdaságában és nem igyekeznék mások rovására szaporítani azt, mert tudná, hogy ez ugyanis elvétetik tőle és lelke meztelenül megy a tulvilágra. Mint józan ember, csak sáfárnak érezné magát a vagyonban, hogy annak jövedelmét jóra, nemesre, Isten országa előmenetelére fordítsa. Magának csak annyit venne a jövedelemből, amennyi a rendes megélhetésre szükséges. Munkásait jól fizetné, az árvákról, özvegyekről gondja volna. De nem teszi ezt. A gazdagság szerelme elvette józanságát. Oh szegény ember! Az Üdvözítő azt mondja a gazdagokról, hogy: »... könnyebb a tevének a tűnek fokán átalmenni, hogy nem a gazdagnak az Isten országába bemenni.« (Lukács 18, 25.) — »Békehiromok«-ból.

Odafagyott a nyelve a vasuti oszlophoz, egy pajkos olasz gyereknek. Tréfából megnyalta a hideg vasat, mire nyelve tüstént odafagyott és nem tudott elszabadulni. Végre forró vízzel segítettek a bajon és így összetépett nyelvvél beszállították a kórházba. — Nagy emberekkel különösen a hosszú nyelvűekkel is megtörténik, még pedig igen gyakran, hogy olyan dologra teszik nyelvüket, amitől azután nem tudnak megszabadulni.

Imá Az égből nemcsak eső, de tehen is jöhet. Egy nap beállit egy hívő lelkészhez egyik igen szegény híve. Elpanaszolja, hogy egyetlen tehenkéje kimult, pedig felesége gyomorhajos, csak tejet szabad innia. Mi lesz most már veje? Pénze nincsen, hogy másik tehenet vehetne. A lelkész más tanácsot nem tudott adni, mint azt, hogy kérjék együttesen az Ég urát, a szegények támogatóját, hogy segítsen ő. A szegény ember azt mondta lelkészének: »Az összes bibliai csodákat elhiszem, de azt mégsem tudom elhinni, hogy az Ur tehenet küldjön az égből!« Leborultak imára.

Még be sem fejezték, kopogtat az ajtón a lelkész felesége egy pénzeslevelet nyújtott be férjének melyben a község szegényei számára egy hívő nő pénzbeli segélyt küldött. A lelkész boldog örömmel vett ki a pénzeslevélből egy pénzdarabot s szegény hívének átnyújtotta e szavakkal: »Ime nemcsak esőt küld a jó Isten az égből, detehenét is küldhet!« Másnap a szegény ember gyomor-bajos felesége már az ujonnan vett tehén tejével táplálkozott. Istenünk ma is tesz csodát!

Miért megyek esős időben is a gyülekezetbe?

1. Mert az Isten az esős vasárnapot is megszentelte az ő Igéjével.

2. Mert a lelkész is ott van a helyén s ha nem lenne ott, úgy nagyon meg volnék lepve.

3. Mert annál inkább ott kell hogy legyek éppen akkor, mikor kevesebben vannak mint maskor.

4. Azért is kell, hogy ott legyek, mert példám ragadás, ha ott vagyok, mások is jobban igyekeznek, ha meg nem vagyok ott, mások erre hivatkozhatnak.

5. E világ fiai nem maradnak el a szórakozások helyéről a legrosszabb időjárás dacára sem.

6. Az Urhoz való viszonyomat nem tehetem függővé a barométertől. Jézustól egy kis eső nem tarthat távol.

7. Eszrevettem, hogy azok, akik ma a rossz időjárás miatt nem jönnek a gyülekezetbe, holnap éppen a jó idő miatt nem mennek.

8. Most már egy legyőzhető akadály áll csak előttem, s ha még sem megyek gyülekezetbe, később lesz idő, mikor a legkisebb csekélység is elég ok arra, hogy elfadjak.

9. Azért is megyek, mert nem tudhatom, nem-e az utolsó vasárnapot tölthetem a gyülekezetben s nem-e éppen azon a vasárnapon szeretne engem az Ur, gazdagon megáldani.

Biblialelkész, noha nem is ismerik. Klopslok, a híres német költő, aki Jézusról a Messiás című hallhatatlan eposzt írta, azt mondta egyszer, hogy a *Szentírást sohan dicsérik, de kevesen olvassák.* Érdekes megállapítás, de mi azt hisszük, hogy a mi korunkban már inkább a fején találjuk a szöveget avval, hogy a *Szentírást sohan ócsárolják, de kevesen olvassák.* Ezt bizonyítja az az eset is, amit egy barátunk mondott el nekünk: »Szocialistákkal beszélgettem. Komoly, művelt és tisztességes urak voltak. Arról került szó, hogy a szociálizmus, meg az isteni gondviselésben való hit kizárják-e egymást. Magam jódarabig szándékosan nem folytam bele a vitába, csak egy-egy közbeveléssel igyekeztem odáig juttatni a vitát sorát, míg az ismert recept szerint a biblia különböző és a soha bibliát nem olvasók által ferdére csépellt közhelyekre történnek »plauzibilis« hivatkozások. Ekkor fennhangon így szóltam: »Neinde, a szocialisták régi vezérei azt tartották, hogy Krisztus volt a legnagyobb szocialista?»

Ugy van, válaszolták. »Nos hát, — folytattam én, — jelentkezzék az urak közül az, aki elővasta az Újtestamentumot!« Mindenki hallgatott. »Mi alapon nevezik tehát akkor önök elvtársának egymást, ha egyikük sem olvasta el a Legnagyobb tanításait?« Evvel meg is akadt a további vita, mert barátunk, aki ezt az érdekes történetet elmondta, eszerint egyedül volt szocialista a társaságban és nem volt hajlandó a Krisztus beszédéről vitatkozni olyanokkal, akik nem is ismerik azt.

W. J.

Utálatos az Urnak, aki elméjében felfuvalkodott.

Jobb a kevés igazsággal, hogy nem mint a nagy temérdek gazdagság, hamissággal.

Igen szép ékes korona a vénség; mely az igazságnak utában találta.

Mint a lépesmész, olyanok a gyönyörűséges beszédek, édesek a léleknek, és meggyógyítói a tetemeknek.

Az álnok ember kiássa a gonoszt, kinek ajakában vagyon mint egy égő tűz.

A susárló ember a fejedelmek közt hasonlást támaszt.

Február.

1. 6. Zsolt. Róm. 11. 1—2. 2. Márk. 9. 33—50. Róm. 11. 13—24. 3. Márk. 10. 1—31. Róm. 11. 25—36. 4. Márk. 10. 32—52. Róm. 12. 1—12. 5. Márk. 11. 1—19. Róm. 13. 13—21. 6. Márk. 11. 20—33. Amos. 8. 11—7. Luk. 8. 4—15. II. Kor. 12. 1—10. 8. 8. Zsolt. Róm. 13. 1—10. 9. Márk. 12. 1—17. Róm. 13. 11—10. Márk. 12. 18—34. Róm. 14. 10—23. 11. Márk. 12. 25—44. Róm. 15. 1—13. 12. Márk. 13. 1—23. Róm. 15. 14—24. 13. Márk. 13. 24—37. Luk. 8. 4—8. 14. Luk. 18. 31—43. I. Kor. 13. 15. 13. Zsolt. Róm. 15. 25—33. 16. Márk. 14. 1—6. Róm. 16. 17. Márk. 14. 17—31. I. Móz. 1. 1—13. 18. Márk. 14. 32—52. I. Móz. 1. 14—25. 19. Márk. 14. 53—65. I. Móz. 1. 26—31. 20. Márk. 14. 66—15. 13. 93. Zsolt. 21. Márk. 4. 1—11. II. Kor. 6. 1—10. 22. 14. Zsolt. I. Móz. 2. 1—15. 23. Márk. 15. 14—28. I. Móz. 2. 16—25. 24. Márk. 15. 29—41. I. Móz. 3. 1—15. 25. Márk. 15. 42—16. 8. I. Móz. 3. 17—24. 26. Márk. 16. 9—20. I. Móz. 4. 3—16. 27. I. Kor. 1. 1—17. I. Móz. 33. 17—23. 28. Mát. 15. 21—28. I. Tess. 4. 1—12.